

” இனிமையான குழந்தைகளே - எல்லைக்கப்பாற்பட்ட நாடகத்தின் முதல், இடை, கடையை புரிந்து கொள்ள வேண்டும், எது கடந்த காலமாக ஆனதோ அதுவே இப்பொழுது மீண்டும் நிகழ்காலம் ஆக வேண்டும், இப்பொழுது சங்கமபுகம் நிகழ்காலம் ஆகும், பின்பு சத்யுகம் வரவேண்டும் ”

கேள்வி - ஸ்ரீமத்படி தன்னைத் தானே பர்ஃபெக்ட் (முழுமையாக) ஆக்குவதற்கான விதி எது?

பதில் - தன்னைத் தானே பர்ஃபெக்ட் ஆக்குவதற்காக ஞானத்தை ஆழமாக சிந்தித்து கடைந்தெடுக்க வேண்டும். உங்களோடு நீங்களே பேசுங்கள். பாபா நீங்கள் எவ்வளவு இனிமையானவர், நானும் உங்கள் மாதிரி இனிமையானவர் ஆவேன். நானும் உங்களுக்குச் சமமாக மாஸ்டர் ஞானக்கடல் ஆகி அனைவருக்கும் ஞானம் கொடுப்பேன். யாரையும் கோப்படுத்த மாட்டேன். அமைதி நம்முடைய இயற்கையான குணம் ஆகும், நான் எப்பொழுதும் அமைதியாக இருப்பேன். அசரீரி ஆவதற்கான பயிற்சி செப்தேவன். அந்த மாதிரி தன்னோடு பேசி தன்னை பர்ஃபெக்ட் ஆக்க வேண்டும்.

பாடல் - தாயே! ஓ தாயே ! வாழ்க்கையை கொடுத்தவளே . . .

ஓம் சாந்தி. சிவபகவானுடைய வாக்கியங்கள். பகவானின் வாக்கியங்கள் என்று மட்டும் சொல்வதினால் மனிதர்கள் ஒன்றும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. பெயரை அவசியம் குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. கீதை சொல்பவர்கள் யாரெல்லாம் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் கிருஷ்ண பகவானின் வாக்கியம் என்று கூறுகிறார்கள். அவர் கடந்த காலத்தில் இருந்து சென்றவர். ஸ்ரீகிருஷ்ணர் வந்தார், கீதை சொன்னார் மற்றும் இராஜயோகம் கற்றுக் கொடுத்தார் என்று நினைக்கிறார்கள். இப்பொழுது எது கடந்த காலமாக ஆகிவிட்டதோ அது மீண்டும் அவசியம் நிகழ்காலமாக ஆக வேண்டும். எது நிகழ்காலமாக இருக்கிறதோ அது மீண்டும் கடந்த காலமாக ஆக வேண்டும். எது கடந்த காலமாக ஆகிவிட்டது அதை நடந்து முடிந்தது என்று கூறுவோம். அப்படி இப்பொழுது சிவபாபா வந்திருக்கிறார். அப்படியானால் இதற்கு முன்பும் வந்து சென்றிருந்திருக்கிறார். சிவ பகவானின் வாக்கியம், யார் உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தவரோ, அவர் அனைவரின் தந்தை அவரை சர்வ சக்திவான் என்று கூறப்படுகிறது. அவர் வந்து புரிய வைக்கிறார். நீங்கள் அவருடைய குழந்தைகள் சிவசக்திகள் ஆவீர்கள். சிவசக்தியின் மகிமையை பாடலில் கேட்டீர்கள் அல்லவா? சிவசக்தி ஜகதம்பா வாழ்ந்து சென்றிருக்கிறார், இங்குள்ளது அவருடைய நினைவுச் சின்னம் ஆகும். வாழ்ந்து சென்றிருக்கிறார், மீண்டும் அவசியம் வருவார். எப்படி சத்யுகம் கடந்த காலமாக ஆனது, இப்பொழுது கலியுகம் நடக்கிறது. பிறகு சத்யுகம் வரப்போகிறது. இப்பொழுது பழைய உலகம் மற்றும் புதிய உலகின் சங்கமமாகும். அவசியம் புது உலகம் இருந்திருந்துள்ளது, இப்பொழுது பழைய உலகமாக இருக்கிறது. எது சத்யுகம் கடந்த காலமாக இருந்ததோ மீண்டும் எதிர்காலத்தில் வரும். இது புரிந்து கொள்வதற்கான விஷயம். ஞானம் என்றாலே அறிவு அல்லது விவேகம் என்று கூறப்படும். அது பக்தி, இது ஞானம். படைப்புச் சக்கரம் எப்படி சுற்றுகிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் மனிதர்கள் எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. நாடகத்தின் முதல், இடை, கடையை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த எல்லைக்குட்பட்ட நாடகத்தின் முதல், இடை, கடையையோ தெரிந்திருக்கிறார்கள். இது எல்லைக்கப்பாற்பட்ட நாடகம், இதை மனிதர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாது. எல்லைக்கப்பாற்பட்ட அதிபதியாக இருக்கும் தந்தை அவரே வந்து புரிய வைக்கிறார். சிவபகவானின் வாக்கியமேயன்றி ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் வாக்கியம் அல்ல. கிருஷ்ணரையும் ஸ்ரீ என்று கூறுகிறார்கள். ஏனென்றால் அவரை சிரேஷ்டமாக ஆக்குபவர் தந்தை ஆவார். கிருஷ்ணர் தான் நாராயணன் ஆகின்றார் என்று பாவம் பாரதவாசிகள் தெரிந்திருக்கவில்லை. பாவப்பட்டவர்கள், ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் நாம் என்று இப்பொழுது கூறுகிறோம். அனைவரும் ஏழை, துக்கமானவர்கள், தூய்மையற்றவர்கள். நாமும் அப்படி இருந்தோம் ஆனால் இப்பொழுது நாம் தூய்மையாகிக்கொண்டிருக்கிறோம். பதீத பாவனன் அதாவது தூய்மையில்லாதவர்களை தூய்மைப்படுத்தும் தந்தை இப்பொழுது நமக்கு கிடைத்திருக்கிறார். கிருஷ்ணரை பதீத பாவனன் என்று கூறப்படுவதில்லை. புதிய தூய்மையான உலகத்தை உருவாக்குபவர், படைப்பவர் தந்தை தான், அவரை பரமபிதா பரமாத்மா சர்வ சக்திவான் என்று கூறப்படுகிறது. அவர் தான் தூய்மையில்லாத உலகை தூய்மையாக்குபவர். தூய்மையற்ற படைப்பை தூய்மையாக்குபவர். முழு உலகமுமே தூய்மையற்றது, இராவணன் தூய்மையற்றவர்களாக ஆக்குகிறான். பதீத பாவனன் ஒரே ஒரு ஈஸ்வரன் தான். மனிதன் தூய்மையற்றவரை தூய்மையாக எந்தவொரு சூழ்நிலையிலும் ஆக்கவே முடியாது. முழு உலகத்தினுடைய விஷயம் ஆகும். சன்னியாசிகள் ஒன்று அல்லது இரண்டு கோடி தூய்மையானவர்களாக இருக்கலாம், இருந்தும் ஐநூறு அல்லது ஆறு நூறு கோடி தூய்மையற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால்

அவசியம் இதை தூய்மையற்ற உலகம் என்று தான் கூறுவோம் இல்லையா? உண்மையில் தூய்மையில்லாத உலகத்தில் ஒருவர் கூட தூய்மையானவராக இருக்க முடியாது என்பது சிவபகவானின் வாக்கியம் ஆகும். குழந்தைகள் உங்களை தூய்மையாக்குவதற்காக முழு உலகையும் தூய்மையாக்குகிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். பதீத பாவனனின் அர்த்தமே உலகை தூய்மையாக்குபவர் என்பதாகும். நான் தூய்மையற்ற விரிநுந்து தூய்மையானவராக ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று சிவபாபா அவரே கூறுகிறார். நீங்களும் தூய்மையான உலகின் அதிபதி ஆக வேண்டும். புது உலகில் இருப்பது ஆதி சனாதன தேவி தேவதா தர்மம். இதையும் யாரும் தெரிந்திருக்கவில்லை. சிவபாவையும் யாரும் தெரிந்திருக்கவில்லை. நீங்கள் நிராகார பரமபிதா பரமாத்மா சிவனின் ஜெயந்தியை கொண்டாடுகிறீர்களே, அவர் எப்பொழுது வந்தார் என்று கேளுங்கள். நிராகாரமானவர் எப்படி வந்தார். நிராகாரமானவரோ அவசியம் உடலில் தான் வருவார். அப்பொழுது தான் காரியம் செய்ய முடியும் இல்லையா? ஆத்மா உடலின்றி காரியம் எப்படி செய்ய முடியும். பரமாத்மா வந்து அவசியம் உயர்ந்தவராக ஆக்குவதின் காரியம் தான் செய்வார். முழு உலகையும் தூய்மையாக்கும் காரியம் அந்த ஒருவர் கையில் தான் இருக்கிறது. மனிதர்களோ மிகுந்த துக்கமானவர்கள்- பக்தர்கள் பகவானை அழைக்கிறார்கள் என்றால் அவசியம் பகவான் ஒருவராக இருக்க வேண்டும். பக்தர்கள் அனேகர்கள் இருக்கிறார்கள். சிவபகவான் வாக்கியம், நான் சிவன், பகவான் குழந்தைகள் உங்களுக்கு இராஜயோகம் மற்றும் படைப்புச் சக்கரத்தின் ஞானத்தைப் புரிய வைக்கிறேன் அதாவது இப்பொழுது உங்களுடைய ஆத்மாவிற்கு படைப்புச் சக்கரத்தின் ஞானம் இருக்கிறது. எப்படி தந்தையாகிய எனக்கு படைப்புச் சக்கரத்தின் ஞானம் இருக்கிறது, நான் உங்களுக்கு கற்றுக் கொடுப்பதற்காக வந்திருக்கிறேன். படைப்புச் சக்கரம், அவசியம் சுற்றவே செய்யும். பதீதத்திலிருந்து பாவனமாக ஆக வேண்டும். யாரோ பொறுப்பாளர் ஆகிறார் இல்லையா? ஐந்து விகாரங்கள் என்ற சிறையிலிருந்து விடுவிப்பதற்காக நான் வருகிறேன். நான் சிவன் ஆவேன். இப்பொழுது இந்த உடலில் அமர்ந்திருக்கிறேன். நீங்கள், நான் ஆத்மா இந்த உடலில் அமர்ந்திருக்கிறேன் என்று கூறுவீர்கள், என்னுடைய உடலின் பெயர் இது என்று கூறுவீர்கள். சிவபாபா கூறுகிறார், நிராகாரமான எனக்கு உடலோ கிடையாது, பரம்பிதா என்னுடைய பெயரே சிவன் ஆகும். நான் பரம்பிதா பரம் ஆத்மா நட்சத்திரம் மாதிரி இருக்கிறேன். என்னுடைய பெயர் சிவன் என்ற ஒன்றே ஒன்று தான். நீங்கள் தான் சாலிகிராமங்கள், ஆனால் உங்களுடைய பெயர் 84 ஜென்மங்களில் மாறிக் கொண்டே இருக்கிறது. என்னுடையதோ ஒரே ஒரு பெயர் தான். நான் புனர்ஜென்மம் எடுப்பதில்லை. கீதையில் யாருடைய பெயரை போட்டிருக்கிறார்களோ அவரோ முழுமையாக 84 ஜென்மங்கள் எடுக்கிறார். கிருஷ்ணர் கீதை சொன்னார் என்று அப்படியில்லை. இது மிகவும் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம். மனிதர்களின் கையில் ஒன்றுமே இல்லை, என்னென்ன செய்கிறார்களோ அதை பரம்பிதா பரமாத்மா செய்விக்கிறார். மனிதர்களுக்கு சுகம், சாந்தி கொடுப்பது இது பரமாத்மாவின் காரியம் ஆகும். எப்பொழுதும் ஒரு தந்தையின் மகிமையை மட்டும் தான் கூற வேண்டும். வேறு யாருக்கும் மகிமையே கிடையாது. இலட்சுமி, நாராயணனுக்கும் மகிமை கிடையாது. ஆனால் இராஜ்யம் செய்து சென்றிருக்கிறார் என்றால் இவர் சொர்க்கத்தின் அதிபதியாக இருந்தார் என்று நினைக்கிறார்கள். அது ஜடச்சிலை மேலும் இங்கு சைத்தன்யமாக அமர்ந்திருக்கிறார், என்ன அதிசயம் பாருங்கள். சிவபகவானின் வாக்கியம் நீங்கள் இராஜாக்களுக்கெல்லாம் இராஜாவாக பூஜைக்குரியவராக ஆகின்றீர்கள் பின்பு பூஜாரி ஆகின்றீர்கள். பூஜைக்குரிய இலட்சுமி, நாராயணனே பிறகு பூஜாரி ஆகிறார்கள். அப்படி யார் வாழ்ந்து சென்றிருந்தார்களோ அவருக்கு பிற்காலத்தில் கோவில் கட்டி பூஜை செய்கிறார்கள். இதை நிரூபணம் செய்து சொல்ல வேண்டும். ஈஸ்வரன் அவரே பூஜைக்குரியவராகவும் அவரே பூஜாரியாகவும் ஆகிறார் என்று அப்படியில்லை. நான் பரமாத்மா எங்கு இருக்கிறேன் என்றும் மனிதர்கள் தெரிந்திருக்கவில்லை. என்னுடைய குழந்தைகள் சாலிகிராமங்களும் நான் எங்கே இருக்கிறேன் என்று தெரிந்திருக்கவில்லை. ஆத்மாக்கள் மற்றும் பரமாத்மாவின் வீடு ஒன்றே தான், அது இனிமையான இல்லமாகும். ஸ்வீட் ஃபாதரின் வீடு என்று மட்டும் கூறமாட்டோம். நிர்வாண தாமம் என்பது நம்முடைய வீடும் தான் என்று இப்பொழுது நீங்கள் தெரிந்து கொண்டு விட்டீர்கள். அங்கு நம்முடைய தந்தை இருக்கிறார். வீட்டை மட்டும் நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் பிரம்ம தத்துவத்துடனான யோகா ஆகிவிட்டது, அதன் மூலம் பாவங்கள் அழிய முடியாது. பிரம்ம யோகி, தத்துவ யோகியாக இருக்கிறார்கள் தான் ஆனால் அவர்களுடைய பாவங்கள் அழிய முடியாது. ஆம். பாவனைக்காக அற்ப காலத்திற்கு சுகம் கிடைக்கிறது. எவ்வளவு நினைவு செய்வார்களோ, அவ்வளவு அமைதி கிடைக்கும். எனவே அவர்களுடைய யோகா தவறு என்று தந்தை கூறுகிறார். நீங்கள் ஒரு தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். என்னை நினைவு செய்வதினால் உன்னுடைய பாவங்கள் அழியும் என்று தந்தை கூறுகிறார். கிருஷ்ணர் அந்த மாதிரி கூற முடியாது, அவரோ வைகுண்டத்தின் அதிபதி ஆவார். அசீரி ஆகி

சிவபாபாவை நினைவு செய் அல்லது என்னை நினைவு செய் என்றா அவர் கூறுவார்? அனைத்து விஷயங்களும் கீதையை சரி செய்வதில் இருக்கிறது. கீதை கண்டனம் ஆன காரணத்தினால் பகவானின் மதிப்பு மறைந்து விட்டது. ஈஸ்வரனுக்கு எந்த பெயரும் உருவமும் கிடையாது என்று கூறுகிறார்கள். இப்பொழுது பெயர், ரூபம் காலமோ ஆத்மாவிற்கும் இருக்கிறது. ஆத்மாவினுடைய பெயர் ஆத்மா ஆகும், அவரும் பரமபிதா பரம் ஆத்மா ஆவார். பரம் என்றால் உயர்ந்ததிலும் உயர்ந்தவர். அவர் பிறப்பு இறப்பு அற்றவர், அவதாரம் எடுக்கிறார். டிராமாவில் யாருக்கு பங்கு இருக்கிறதோ அவருடைய உடலிலேயே பிரவேசம் செய்கிறார் மற்றும் அவருடைய பெயராக பிரம்மா என்று வைக்கிறார். பிரம்மா என்ற பெயர் ஒரு பொழுதும் மாற முடியாது. பிரம்மா மூலமாகத் தான் ஸ்தாபனை செய்கிறார். அப்படியானால் அவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் உடலில் எப்படி வர முடியும். ஒருவேளை அவர் மற்றவர்களின் உடலில் வந்தாலும் கூட அவருடைய பெயராக பிரம்மா என்று வைக்க வேண்டியது வரும். வேறு யாருடைய உடலிலும் ஏன் வருவதில்லை என்று மனிதர்கள் கூறுகிறார்கள். சரி தான் வந்தாலும் யாருடைய உடலில் வருவது? அவர் வருவதே ஞானம் கொடுப்பதற்காக. நாளாக நாளாக மனிதர்கள் புரிந்து கொண்டே செல்வார்கள். உங்களுடைய வளர்ச்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். மனநிலை மிக நல்லதாக வேண்டும். எப்படி நாடகத்தின் நடிகர்களுக்கு நான் வீட்டில் இருந்து மேடையில் நடப்பதற்காக வந்திருக்கிறேன் என்று தெரியும். அதே போல் நான் ஆத்மா இந்த உடல் ரூப ஆடையை அணிந்து தனது பங்கை செய்கிறேன். பிறகு திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். அதனால் உடலை விட வேண்டியதாக இருக்கும். உங்களுக்கோ குஷி இருக்க வேண்டும், பயப்படக்கூடாது. நீங்கள் அதிகமாக சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். உடலை விடுபவர்கள் நாம் எவ்வளவு சம்பாதித்திருக்கிறோம் என்று அவர்களே புரிந்து கொள்ள முடியும். யார் உடலை விட்டு சென்றிருக்கிறார்களோ அவர்களில் யாருடைய பதவி உயர்ந்தது என்று சொல்வது, இன்னார் மிக அதிகமாக சேவை செய்தார், சென்று இன்னொரு உடலை எடுத்திருக்கிறார். முன்பாக சென்று விட்டார். அவருக்கு அவ்வளவு தான் பங்கு இருந்தது. இருந்தாலும் ஏதாவது ஞானத்தைப் பெறுவதற்காக வந்தாலும் வரலாம், அப்படி ஆக முடியும். வாரிசாகவோ ஆகி விட்டார் இல்லையா? யாருடன் கணக்கு வழக்கு முடிக்க வேண்டியது இருக்கிறதோ அதை முடிப்பதற்காக சென்றார். ஆத்மாவிலோ ஞானத்தின் சம்ஸ்காரம் இருக்கிறது இல்லையா? சம்ஸ்காரம் ஆத்மாவில் தான் இருக்கிறது. அது மறைந்து போக முடியாது. எங்காவது நல்ல இடத்தில் சேவை செய்வாராக இருக்கும். ஞானத்தின் சம்ஸ்காரத்தை எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார் என்றால் ஏதாவது சேவை செய்வார். அனைவரும் சென்று கொண்டே இருப்பார்கள் என்று அப்படியும் இல்லை. ஆம் போகாவில் இருப்பதினால் ஆயுள் அதிகரிக்கிறது என்பது உண்மை. மேனர்கம் (நடத்தை) மிக நல்லதாக வேண்டும். பாபா நீங்கள் எவ்வளவு இனிமையானவராக இருக்கிறீர்கள் என்று கூறுகிறார்கள். நானும் உங்களை மாதிரி இனிமையானவனாக ஆவேன். நானும் ஞானக்கூடல் ஆவேன். நான் மாஸ்டர் ஞானக்கடலாக ஆகியிருக்கிறேனா என்று தன்னை பார்த்துக் கொண்டே இருங்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். தாய் தந்தைக்குச் சமமாக மற்றவர்களுக்கு ஞானம் கொடுக்கிறேனா? என் மேல் யாராவது கோபமாக இருக்கவில்லையே? அமைதியை தாரணை செய்திருக்கிறேனா? அமைதி நம்முடைய இயற்கையான குணம் இல்லையா? தன்னை அசரீரி ஆத்மா என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். என்னுள் ஏதாவது விகாரமோ இல்லையே என்று பார்க்க வேண்டும். ஒருவேளை ஏதாவது விகாரம் இருக்கிறது என்றால் தோல்வி அடைந்து விடுவார்கள். அந்த மாதிரி தனக்குத் தானே பேசிக் கொள்ள வேண்டும். இது தான் ஞானத்தை ஆழமாக சிந்தித்து கடைந்தெடுத்து ஸ்ரீமத் மூலமாக தன்னை பெர்ஃபெக்ட் ஆக்குவதாகும். மற்ற அனைவரும் அசர வழியினால் அன்பெர்ஃபெக்ட் ஆகிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். நாமும் எவ்வளவு அன்பெர்ஃபெக்ட்டாக இருந்தோம். ஒரு குணமும் இல்லாமல் இருந்தது. குணமற்ற என்னிடம் ஒரு குணமுமே இல்லை என்று பாடுகிறார்கள் இல்லையா? இந்த வார்த்தைகள் எவ்வளவு நல்லதாக இருக்கின்றன. அனைத்து மகிமையும் பரம்பிதா பரமாத்வினுடையது தான். குருநானக் கூட அவருக்கு மகிமை செய்கிறார். எனவே மனிதர்களுக்கும் புரிய வைக்க வேண்டும். சென்ற கல்பத்தில் யாருடைய கன்று நடப்பட்டதோ அவர்கள் தான் வருவார்கள் மற்றும் தாரணை செய்வார்கள் என்று குழந்தைகள் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். இல்லை என்றால் குழப்பமடைந்து வந்தார் மற்றும் சென்றார் என்று அப்படித் தான் இருக்கும். இங்கோ தந்தை யார் ஞானம் நிறைந்தவரோ அவர் என்ன ஞானம் கொடுக்கிறாரோ அது யாரிடமும் இல்லை என்று நீங்கள் தெரிந்திருக்கிறீர்கள். பிறகு நாம் எதிர்காலத்தில் சொர்க்கத்தின் அதிபதியாக ஆவோம். காரியத்தையோ அனைவரும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மனிதர்கள் செய்யும் காரியம் அனைத்தும் பாவமாக ஆகிறது. ஏனென்றால் இராவணனின் வழிப்படி செய்கிறார்கள். நாம் ஸ்ரீமத்படி காரியம் செய்கிறோம். ஸ்ரீமத் கொடுப்பவர் சிவபாபா.

நீங்கள் மீட்புப்படை என்று பாபா புரிய வைத்தார். மீட்புப் படை என்று மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் யாருடைய கப்பலையாவது கரை யார் சேர்ப்பார்களோ அவர்களை கூறுவார்கள். துக்கமானவர்களை சுகமானவர்களாக ஆக்குகிறார்கள். இப்பொழுது நீங்கள் ஸ்ரீமத்படி அனைவரின் படகையும் கரை சேர்க்கிறீர்கள். இதில் பலியாக வேண்டியதோ சிவபாபா மேல் தான். நாமோ மூர்க்கனாக இருந்தோம். தந்தையின் வழி கிடைப்பதினால் பிறகு மற்றவர்களுக்கும் வழி கூறுகிறோம். தந்தை நேரெதிரில் வந்து ஸ்ரீமத் கொடுக்கிறார். இராவணனோ அவன் நேரில் வரும் அளவிற்கு எந்த பொருளும் இல்லை. மாயா விகாரங்களில் (மறைமுகமாக) இழுத்து விடுகிறது. இங்கோ தந்தை வழி கூறுகிறார். எப்படி பள்ளியில் ஆசிரியர் படிப்பிக்கிறாரோ அதே போல் இராவணனோ ஒரு பொருளே அல்ல வந்து அவன் தவறாக படிப்பிப்பதற்கு. தந்தையோ ஞானக் கடல், இராவணனை கடல் அல்லது ஞானம் நிறைந்தவன் என்று கூறமாட்டோம். நீங்கள் இப்பொழுது ஸ்ரீமத்படி நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் பிராமணன் ஆகி யக்ஞத்தின் சேவை செய்கிறீர்கள். நீங்கள் இராஜயோகம் மற்றும் ஞானம் கற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். வெளியிலுக்கு மனிதர்கள் யாகம் படைக்கும் போது சாஸ்திரங்களையும் வைக்கிறார்கள் இல்லையா? ருத்ர யாகத்தைப் படைக்கிறார்கள் ஆனால் ருத்ரன் எங்கே இருக்கிறார். இங்கேயோ ருத்ரன் சிவபாபா நடைமுறையில் இருக்கிறார். நிகழ்காலத்தில் ருத்ர ஞான யக்ஞம் படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. எது கடந்த காலமாக இருந்ததோ அது இப்பொழுது நிகழ்காலமாக இருக்கிறது. மனிதர்கள் கடந்த காலத்தையே நினைவு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் நீங்கள் இப்பொழுது நடைமுறையில் ஆஸ்தியை அடைந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். கடந்த காலமாக இருந்தது இப்பொழுது நிகழ்காலமாக இருக்கிறது. பின்பு கடந்த காலமாகிவிடும். அந்த மாதிரி ஆகிக் கொண்டே இருக்கும். கலியுகமும் கடந்த காலமாகி பிறகு சத்யுகம் வர வேண்டும். இப்பொழுது சங்கமயுகம் இது நிகழ்காலம். கடந்த காலமாக என்ன இருந்ததோ அதனுடைய நினைவுச் சின்னம், யாருக்கு ஜட நினைவுச் சின்னங்கள் இருக்கின்றனவோ அவர்கள் இப்பொழுது நிகழ்காலத்தில் சைத்தன்யமாக இருக்கிறார்கள். யார் உயர்ந்த பதவியை அடைகிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் மாலையும் உருவாகிறது. ருத்ர மாலை இருக்கிறது இல்லையா? இவை அனைத்தும் ஜடச்சிலைகள் அவசியம் ஏதோ செய்து சென்றிருக்கிறார்கள் அதனால் தான் ருத்ர மாலை என்று கூறுகிறார்கள் இல்லையா? நீங்கள் சைத்தன்யத்தில் சிவபாபாவின் மாலையில் வரிசைக்கிரமமாக உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எவ்வளவு யோகா செய்வீர்களோ அவ்வளவு அருகில் சென்று ருத்ரனின் கழுத்தில் மாலை ஆவீர்கள். இப்பொழுது நாம் சங்கமயுகத்தில் இருக்கிறோம். அப்படி தனக்குத் தானே பேச வேண்டும். உங்களுக்கோ ஞானம் இருக்கிறது. நாம் உண்மையிலேயே சிவபாபாவின் குழந்தைகள் என்று உள்மனதில் ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறது. நாம் உலகின் அதிபதியாக ஆவோம். பிறகு படைப்புச் சக்கரத்தில் வருவோம். இதை சுயதரிசன சக்கரம் என்று கூறப்படுகிறது. நீங்கள் ஏன் மற்றவர்களை நிந்தனை செய்கிறீர்கள் என்று சில மனிதர்கள் கூறுகிறார்கள். பகவானின் வாக்கியம் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுங்கள். மற்றபடி நாம் யாரையும் நிந்தனை செய்வ தில்லை. நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட குழந்தைகளுக்கு தாய் தந்தையான பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகத் தந்தையிடமிருந்து ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்காரம்.

தாரணக்கான முக்கிய சாரம் - 1) ஸ்ரீமத்படி ஒவ்வொரு காரியத்தையும் உயர்ந்ததாக செய்ய வேண்டும். மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும் அனைவரின் படகை ஸ்ரீமத்படி அக்கரைக்கு கொண்டு சேர்க்க வேண்டும். துக்கமானவர்களை சுகமானவர்களாக ஆக்க வேண்டும்.

2) உள்மனதில் சுயதரிசன சக்கரத்தை கற்றிக் கொண்டே ருத்ர மாலையில் அருகில் வருவதற்காக நினைவில் இருக்க வேண்டும். ஞானத்தை கடைந்தெடுக்க வேண்டும், தனக்குத் தானே பேசிக் கொள்ள வேண்டும்.

வரதானம் - குஷியின் பொக்கிஷத்தால் நிரம்பியவராகி எப்பொழுதும் குஷியாக இருந்து மற்றும் குஷியை தானமாக கொடுக்கக்கூடிய மகாதானி ஆகுக.

சங்கமயுகத்தில் பாபாதா அனைத்தையும் விட பெரிய பொக்கிஷமாக குஷியின் பொக்கிஷத்தை கொடுத்திருக்கிறார். தினசரி அமிர்தவேளையில் குஷிக்கான ஒரு கருத்தை (ஞான விஷயத்தை) யோசியுங்கள் மேலும் முழு நாளும் அதே குஷியில் இருங்கள். அந்த மாதிரி குஷியில் இருந்து கொண்டே மற்றவர் களுக்கும் குஷியின் தானம் கொடுத்துக் கொண்டே இருங்கள், இது தான் அனைத்தையும் விட மிகப் பெரிய மகாதானமாகும். ஏனென்றால் உலகத்தில் அனேக சாதனங்கள் இருந்த போதிலும் மனதில் உண்மையான அழியாத குஷி இல்லை, உங்களிடம் குஷியின் களஞ்சியம் இருக்கிறது என்றால் தானம் கொடுத்துக் கொண்டே இருங்கள். இது தான் மிகப் பெரிய பரிசாகும்.

**கலோகன் - மகான் ஆத்மாக்களின் உயர்ந்த காரியம்
- உபகாரம், தயை மற்றும் மன்னிப்பு.**